

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

KONEČNÉ ZNENIE
A6-0363/2006

16. 10. 2006

SPRÁVA

o verejno-súkromných partnerstvách a právnych predpisoch Spoločenstva o
verejnom obstarávaní a koncesiách
(2006/2043(INI))

Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa

Spravodajkyňa: Barbara Weiler

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko (*): Werner Langen, Výbor pre
hospodárske a menové veci

(*) Rozšírená spolupráca výborov - článok 47 rokovacieho poriadku

OBSAH

	Strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU Error! Bookmark not defined.	
ODÔVODNENIE..... Error! Bookmark not defined.	
STANOVISKO VÝBORU PRE HOSPODÁRSKE A MENOVÉ VECI (*).....	16
STANOVISKO VÝBORU PRE DOPRAVU A CESTOVNÝ RUCH.....	22
STANOVISKO VÝBORU PRE REGIONÁLNY ROZVOJ.....	27
POSTUP.....	31

(*) Rozšírená spolupráca výborov - článok 47 rokovacieho poriadku

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o verejno-súkromných partnerstvách a právnych predpisoch Spoločenstva o verejnom obstarávaní a koncesiách (2006/2043(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zelenú knihu Európskej komisie o verejno-súkromných partnerstvách a právnych predpisoch Spoločenstva o verejnom obstarávaní a koncesiách (KOM(2004)0327),
 - so zreteľom na Zmluvu o Európskom spoločenstve, najmä na článok 5 ods. 2 o princípe subsidiarity a články 43 až 49 o slobode usadiť sa a voľnom poskytovaní služieb, ako aj z toho vyplývajúcich princípoch transparentnosti, rovnosti príležitostí, proporcionálnosti a vzájomného uznávania,
 - so zreteľom na platné smernice o verejnom obstarávaní,
 - so zreteľom na Európsku chartu miestnej samosprávy Rady Európy z 15. októbra 1985,
 - so zreteľom na článok I-5 Zmluvy o Ústave pre Európu,
 - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa a stanoviská Výboru pre hospodárske a menové veci, Výboru pre dopravu a cestovný ruch a Výboru pre regionálny rozvoj (A6-0363/2006),
- A. berúc do úvahy, že vo viacerých členských štátoch Európskej únie vzniklo v poslednom desaťročí množstvo verejno-súkromných partnerstiev (VSP);
- B. keďže doteraz neexistuje definícia platná v celej Európe ani osobitné právne predpisy v rámci platného práva Spoločenstva, ktoré by zahŕňali všetky formy VSP,
- C. keďže verejno-súkromné partnerstvá (VSP) možno definovať ako dlhodobú, zmluvne upravenú spoluprácu medzi subjektmi verejného a súkromného sektora v oblasti plnenia verejných služieb, pri ktorých sú potrebné zdroje k dispozícii v spoločnej organizácii a existujúce riziká sa v rámci riadiacich schopností partnerov projektu primerane rozdelia,
- D. keďže VSP často predstavujú právne, finančne a obchodne komplikované konštrukcie, ktoré spájajú subjekty súkromného a verejného sektora s cieľom spoločne realizovať a riadiť projekty týkajúce sa infraštruktúry alebo poskytovať verejné služby,
- E. keďže budovanie projektov VSP je prevažne spojené s miestnymi a komunálnymi úradmi, ale súčasne existuje aj dopyt na európskej úrovni, najmä ak ide o realizáciu transeurópskych dopravných sietí;

- F. keďže VSP nepredstavujú nijaký impulz pre privatizáciu verejných služieb,
- G. keďže cieľom týchto zmlúv je umožniť verejným orgánom, aby mohli využívať koncepcné, konštrukčné a správne kapacity súkromných podnikov a podľa potreby aj ich kapacity financovania,
- H. keďže spolupráca medzi verejnými orgánmi a priemyslom môže spôsobiť synergie a byť prínosom pre verejnosť, umožniť účinnejšie používanie verejných financií, v období nízkych rozpočtových prostriedkov slúžiť ako alternatíva privatizácie a nadobudnutím know-how zo súkromného sektora prispieť k modernizácii správy,
- I. keďže VSP podliehajú zásadám v rámci pôsobnosti ustanovení zmluvy o vnútornom trhu, najmä zásadám transparentnosti, rovnakého zaobchádzania, proporcionálnosti a vzájomného uznávania, ako aj v rámci ustanovené sekundárnej legislatívy Spoločenstva o verejnom obstarávaní,
- J. keďže súkromným investorom treba zabezpečiť, že podmienky verejného obstarávania sa počas jeho trvania nebudú meniť,
- K. keďže každý právny režim pre VSP by mal dodržiavať právo miestnej a regionálnej samosprávy, ak je to zakotvené vo vnútroštátnych právnych poriadkoch členských štátov,
- L. keďže VSP predstavuje možný spôsob organizovania plnenia úloh verejného sektora a že verejný sektor bude musieť aj naďalej rozhodovať o tom, či úlohy splní sám prostredníctvom vlastných podnikov, alebo tak urobí prostredníctvom tretích strán zo súkromného sektora,
- M. keďže povedomie občanov o dôsledkoch VSP by sa malo zvýšiť,

Všeobecné poznámky

1. víta skutočnosť, že Komisia vypracoval Zelenú knihu o verejno-súkromných partnerstvách a zákone Spoločenstva o verejnom obstarávaní a koncesiách, správu o verejnej konzultácii k tejto knihe a nakoniec oznámenie o možných ďalších opatreniach v oblasti VSP (KOM(2005)0569);
2. považuje za predčasné hodnotiť dôsledky smerníc o verejnom obstarávaní, a preto sa vyslovuje proti otvoreniu týchto smerníc; stavia sa proti vytvoreniu osobitného právneho režimu pre VSP, ale považuje za nevyhnutnú zákonodarnú iniciatívu v oblasti koncesií, ktorá dodržiava zásady vnútorného trhu a prahové hodnoty a predpokladá jednoduché pravidlá postupu vypisovania verejných súťaží, ako aj vysvetlenie v oblasti inštitucionalizovaných verejno-súkromných partnerstiev;
3. požaduje, aby Komisia pri regulovaní budúcich zakladaní VSP a pri súčasnom hodnotení vplyvu právnych ustanovení o koncesiách vážne posúdila regionálne samosprávne

záujmy a zapojila zástupcov regionálnych, ako aj miestnych záujmov, pri vypracúvaní budúcich pravidiel;

4. plne podporuje prechodné obdobia pre platné zmluvy, ktoré boli uzatvorené v dobrej viere v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, aby sa predišlo právnej neistote;
5. odmieta všetky prostriedky na obchádzanie zákonov o verejnom obstarávaní a koncesiách;
6. považuje za nevyhnutné uplatňovanie právnych predpisov o verejnom obstarávaní predovšetkým vtedy, keď treba vybrať súkromného partnera; v prípade prevodu podielu v rámci VSP na súkromného partnera treba použiť právne predpisy o verejnom obstarávaní, ak prevod je vo vecnom a časovom súvisi s verejnou zákazkou;
7. domnieva sa, že poverenie externých firiem zabezpečením služieb všeobecného záujmu vyžaduje, aby zadávateľ pridelil zmluvy na základe postupu verejného obstarávania;
8. nazdáva sa, že rekomunalizácia úloh, ktoré boli vybavované na základe súkromnej účasti, nemôže predstavovať zmysluplnú alternatívu k VSP, ktoré sú v súlade so zásadami hospodárskej súťaže;
9. domnieva sa, že obce a ich súčasť by mali mať možnosť oslobodiť sa od zásad hospodárskej súťaže len vtedy, keď vykonávajú len svoje miestne úlohy, ktoré nesúvisia s jednotným vnútorným trhom;
10. zdôrazňuje význam transparentnosti v súvislosti s využívaním verejných financií, čoho súčasťou by byť právo volených zástupcov nahliadať do zmlúv a spisov;
11. odporúča členským štátom, aby vytvorili transparentné mechanizmy pre súkromných investorov tak, aby mali záruku, že ich právne a finančné záujmy sú chránené počas celej doby trvania zmluvy,
12. domnieva sa, že transparentné pravidlá verejného obstarávania slúžia na zvýšenie efektivity hospodárskej súťaže a ochrany pred korupciou v záujme občanov;
13. zdôrazňuje, že výraz „konflikt záujmov“ by sa mal presne vymedziť na úrovni EÚ v záujme zabezpečenia čestného a spravodlivého rozdelenia rizika;
14. odporúča, že pri uplatňovaní VSP by sa mala zabezpečiť záväzná povinnosť informovať občanov s cieľom zaistiť bezpečnosť, efektívnosť a kvalitatívne normy;
15. odporúča členským štátom, aby uľahčili prácu verejného sektora zlepšením odbornej prípravy zodpovedných pracovníkov, ktorých úlohou je výber súkromných partnerov pre VSP;
16. očakáva, že členské štáty prijmú opatrenia, aby sa dôsledky pre zamestnancov miestneho orgánu mohli včas a citlivo riešiť a aby sa podporovali a dodržiavali korektné

dohody o presune zamestnancov (súkromného alebo verejného sektora) a ich pracovných podmienkach v súlade so smernicou Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov¹;

17. očakáva, že verejné orgány v členských štátoch budú dodržiavať ustanovenia smernice 2001/23/ES;
18. odmieta zriadenie európskej agentúry pre VSP, víta však iné formy výmeny skúseností osvedčených a neosvedčených postupov, napríklad prepojenie národných a regionálnych orgánov zodpovedných za riadenie VSP;
19. vyzýva Komisiu a Európsku investičnú banku, aby spojili svoje odborné znalosti a rozšírili ich najmä v tých členských štátoch, kde štátne orgány nemajú skúsenosti s partnerstvami verejného a súkromného sektora;
20. zdôrazňuje, že zhromaždené poznatky o VSP pomôžu pri predchádzaní opakovaniu chýb a postupov, ktoré zlyhali,
21. odmieta vytvorenie akejkoľvek legislatívy na zadávanie verejných zákaziek pod prahovými hodnotami;
22. žiada Komisiu, aby prostredníctvom kontroly na úrovni Spoločenstva nad štátnou pomocou zabezpečila, že pri udeľovaní subvencií sa nevyskytnú prípady nediskriminácie medzi subjektami súkromného, verejného alebo verejného a súkromného sektora;

VSP ako verejné obstarávanie

23. súhlasí s názorom Komisie, aby sa výber a poverenie súkromného partnera pri uzatváraní zmlúv na poskytovanie verejných prác alebo verejných služieb riadil smernicami o verejnom obstarávaní v prípade, že výber a zadávanie zákaziek sa zhodujú;
24. domnieva sa, že verejný orgán si musí vedieť vybrať medzi otvorenou a užšou súťažou;
25. domnieva sa, že rokovací proces sa z dôvodov transparentnosti musí obmedziť na tie výnimočné prípady, ktoré sú uvedené v príslušných ustanoveniach smerníc o verejnom obstarávaní,
26. odporúča, aby sa obstarávanie z dôvodov flexibility uskutočňovali na základe konkurenčného dialógu, ak ide o zákazku „právnej a finančnej komplexnosti“ a vyzýva Komisiu, aby spresnila plánované podmienky zavádzania „právnej a finančnej komplexnosti“ tak, aby vznikol dostatočný priestor na ďalšie rokovania; domnieva sa, že pri typických charakteristikách VSP a koncepte životného cyklu, ako aj prenose rizík na súkromné subjekty možno predpokladať prítomnosť právnej a finančnej komplexnosti; domnieva sa, že v postupe konkurenčného dialógu sa musí vylúčiť riziko zverejňovania dôverných informácií o účastníkoch tejto súťaže;

¹ Ú. v. L 82, 22.3.2001, s. 16.

VSP ako koncesie

27. berie na vedomie skutočnosť, že Komisia by chcela po skončení podrobného hodnotenia vplyvov podniknúť legislatívne kroky; domnieva sa, že ak by Komisia takúto legislatívu navrhla, mala by verejným orgánom umožniť vybrať najlepšieho partnera podľa vopred definovaných kritérií, a to prostredníctvom flexibilných, transparentných a nediskriminačných postupov;
28. očakáva, že každý právny predpis jasne vymedzí koncesie na rozdiel od verejného obstarávania a stanoví objektívne overiteľné výberové kritériá;
29. domnieva sa, že koncesie by mali mať obmedzenú životnosť, ktorá však závisí od dĺžky amortizácie súkromných investícií, účastník súťaže nezostal zbytočne dlho vylúčený zo samotnej súťaže; domnieva sa, že trvanie partnerských vzťahov treba stanoviť tak, že voľná súťaž sa v podstate obmedzí len do tej miery, aby sa zabezpečila amortizácia investícií, primerané zúrokovanie vloženého kapitálu a prefinancovanie budúcich investícií;
30. domnieva sa, že zásada transparentnosti si vyžaduje, aby sa v súťažných podkladoch uverejnili prvky, o ktoré sa opiera stanovenie dĺžky platnosti zmluvy, čo uchádzači môžu pri vypracúvaní svojej ponuky zohľadniť;
31. domnieva sa, že komplexný prístup uchádzačov k verejnému obstarávaniu (koncept životnosti) a súťaži v inovácii môžu viesť k zvýšeniu efektívnosti v prípade, že sa pri spoločnej realizácii projektov optimálne rozdelia riziká, funkcionálna špecifikácia zákaziek a stimulačný platobný mechanizmus;
32. žiada Komisiu, aby urobila závery zo získaných skúseností s konkurenčným dialógom s cieľom pripraviť odporúčania týkajúce sa vhodného postupu verejného obstarávania v oblasti koncesií, pretože flexibilita konkurenčného dialógu je vhodná pre komplexnosť koncesií bez toho, aby ohrozovala zásady transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a proporcionality;
33. podporuje Komisiu v jej skúmaní, či pre všetky VSP na zmluvnom základe, nezávisle od kvalifikácie jednotlivých VSP ako verejné obstarávanie alebo koncesia, treba vytvoriť jednotné pravidlá verejného obstarávania;

IVSP a inhouse (interné právne úkony)

34. podporuje úsilie Komisie o prijatie opatrení vzhľadom na zjavnú právnu neistotu v oblasti IVSP;
35. uznáva skutočnosť, že odborníci chcú mať jasno o uplatňovaní právnych predpisov o verejnom obstarávaní pri zakladaní zmiešaných podnikov v súvislosti s udeľovaním zmlúv na verejné obstarávanie alebo koncesie, a vyzýva Komisiu, aby čo najskôr poskytla potrebné objasnenia;

36. nazdáva sa, že rozsah „interných vzťahov“ bez pridelenia povolenia netreba ďalej rozširovať, pretože niektoré odvetvia by sa nemuseli podriaďovať pravidlám vnútorného trhu a hospodárskej súťaže;
37. v súvislosti so zásadou transparentnosti a zákazom diskriminácie považuje za nevyhnutné, aby sa pri zakladaní inštitucionalizovaných VSP uplatňovali právne predpisy o verejnom obstarávaní, ak toto zakladanie je vo vecnom a časovom súvisi s prevodom verejnej zákazky;
38. vzhľadom na čoraz rozsiahlejšie príslušné prípadové právo chápe vzniknutú všeobecnú právnu neistotu pri uplatňovaní interných kritérií, a preto vyzýva Komisiu, aby na základe platného prípadového práva Súdneho Dvora Európskych spoločností vypracovala kritériá, ktorá stanovujú stabilný vzťahový rámec pre rozhodnutia orgánov miestnej správy;
39. domnieva sa že akokoľvek upravená prahová hodnota minimálnej účasti verejného objednávateľa v podniku, v ktorom disponuje kapitálom spolu so súkromnými partnermi, by vyústila do určitého trvalo chráneného súťaženia a že každá hranica, o ktorej sa diskutuje, potom spôsobuje problémy;
40. domnieva sa, že ak prvá verejná súťaž na založenie verejno-súkromného podniku bola precízna a rozsiahla, ďalšia verejná súťaž nie je potrebná;
41. požaduje presnejšie vymedzenie pojmu „podobná kontrola“, ktorú organizujúci verejný orgán vykonáva nad poskytovateľom služieb, najmä v prípadoch, keď poloverejné podniky v mene organizujúceho verejného orgánu a v spojení s výkonom svojich úloh poskytujú služby, ktoré financuje alebo upisuje organizujúci verejný orgán;

Interkomunálna spolupráca

42. víta v rámci komunálnej organizačnej suverenity a efektívneho správneho konania okrem iného formy komunálnej spolupráce na dosiahnutie synergických efektov, ak to neumožní zneužitie vedúce k zatvoreniu trhu;
43. považuje za potrebné, aby Komisia odstránila právnu neistotu pre interkomunálnu spoluprácu, ktorá vznikla ako výsledok judikatúry Súdneho dvora;
44. súhlasí s názorom Súdneho dvora vyjadreného v rozsudku vo veci C-84/03 (Komisia versus Španielsko), že dohodu o spolupráci medzi orgánmi miestnej správy prostredníctvom národnej právnej formy nemožno celkovo vyňať z legislatívy o verejnom obstarávaní; domnieva sa, že treba rozlišovať medzi čisto administratívnymi a/alebo organizačnými a obstarávacími zmluvami medzi administratívnymi orgánmi;
45. domnieva sa, že prípady interkomunálnej spolupráce treba posudzovať ako nepodstatné vo vzťahu k právnym predpisom o verejnom obstarávaní, keď:
 - ide o spoluprácu medzi obecnými úradmi,
 - úlohy, ktoré sa presunú na tieto obecné úrady na splnenie, sa buď považujú za vec

administratívno-technickej reštrukturalizácie, alebo keď dozorné práva príslušných obecných úradov sa podobajú tým, ktoré plnia prostredníctvom vlastných služieb, a - činnosti pre príslušné miestne orgány v podstate vyplývajú;

46. odmieta zavádzanie legislatívy o verejnom obstarávaní v prípadoch, v ktorých miestne orgány v rámci svojej geografickej pôsobnosti chcú plniť spolu s inými miestnymi orgánmi úlohy ako opatrenie reorganizácie správy bez toho, aby poskytovanie príslušných služieb ponúkli tretím stranám na otvorenom trhu;
47. domnieva sa, že delegovanie právomocí v oblasti úloh vo verejnom sektore z jedného verejného orgánu na iný nespadá do rozsahu pôsobnosti právnych predpisov Spoločenstva o verejnom obstarávaní;
48. domnieva sa však, že legislatívu o verejnom obstarávaní treba uplatňovať iba vtedy, keď miestne orgány ponúkajú na trhu služby v rámci interkomunálnej spolupráce ako súkromné podniky alebo prenechajú vykonávanie verejných služieb súkromným podnikom či iným miestnym orgánom;

o o
o o

49. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie predložil Európskej Rade a Komisii, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov.

ODÔVODNENIE

Všeobecné poznámky

VSP sú v Európe v posledných rokoch čoraz obľúbenejšie. Pritom sa modely medzi členskými štátmi podstatne odlišujú podľa národnej regulačnej činnosti a sektorov, v ktorých sa VSP používajú. Keďže momentálne neexistuje žiadna jednotná európska definícia VSP, predstavuje tento pojem všeobecný opis zmlúv medzi verejnými inštitúciami a súkromným sektorom. Zmluvy sa vzťahujú na verejné opatrenia v oblasti infraštruktúry alebo verejné služby.

Ak sa VSP správne realizujú, vedú spravidla k zníženiu nákladov životného cyklu, lepšiemu rozdeleniu rizík, rýchlejšej realizácii verejných prác a služieb, zlepšeniu kvality a k úsporám.

Pri podrobnejšom skúmaní je nápadné, že stupeň vývoja VSP v rámci Európskej únie je skutočne rôznorodý. Zhruba rozlišujeme tri skupiny členských štátov: vedúcu skupinu, ktorá pozostáva zo Spojeného kráľovstva, Francúzska, Nemecka, Írska a Talianska, akéhosi streda a zo skupiny štátov s malými skúsenosťami v tejto oblasti. Štáty strednej a východnej Európy tvoria kvôli svojim osobitným hospodárskym a politickým vlastnostiam vlastnú skupinu. VSP hrajú v týchto štátoch pri vytváraní modernej infraštruktúry veľmi dôležitú úlohu.

Vyššie spomenutá vedúca skupina členských štátov sa vyznačuje veľkými skúsenosťami v rôznych sektoroch, od infraštruktúry v oblasti železničnej a cestnej osobnej dopravy až po projekty v systémoch zdravotníctva, vo vzdelávacom a väzenskom systéme. Okrem toho majú tieto štáty často jasnú predstavu o výhodách a nevýhodách projektov VSP v jednotlivých sektoroch. Často už existujú špeciálne zákony na národnej alebo regionálnej úrovni a vyvinuli sa cieľové metódy hodnotenia na meranie úspechu. Iné štáty, ako Írsko, vytvorili vlastné správne oddelenia, aby sa vyvinula a centralizovala „expertíza VSP“.

Najmä zo skúseností vo Veľkej Británii, ktorú možno označiť za „pioniersku krajinu“ v uplatňovaní VSP, ale aj v ostatných štátoch sa dajú vyvodit' nasledovné závery:

- Zdá sa, že niektoré sektory sa na použitie modelov VSP hodia viac ako ostatné. Projekty infraštruktúry v oblasti železničnej a cestnej osobnej dopravy vytvorili spravidla merateľnú pridanú hodnotu. Treba počkať, či sa dosiahnu podobné výsledky aj systéme zdravotníctva a vzdelávania ako aj v ostatných oblastiach. Keďže zmluvy platia len krátko, konečné hodnotenie ešte nie je možné. Zdá sa, že sektory, ktoré podliehajú rýchlej technologickej zmene, ako je oblasť IT, nie sú vhodné pre projekty VSP. Je takmer nemožné stanoviť vierohodné štandardy kvality na dlhšie časové obdobie bez toho, aby sa zamedzilo možnej inovácii a zlepšeniu kvality služieb.
- Zdá sa, že dôležitá je aj správna voľba parametrov na meranie nákladovej efektívnosti projektu VSP.
- Ukazuje sa, že projekty VSP často predstihujú klasické verejné obstarávanie vo fáze plánovania a budovania, vyznačujú sa však sčasti závažnými ťažkosťami vo fáze prevádzky.
- Okrem toho sú potrebné zlepšené prostriedky pre efektívne preskúmanie a vplyv na realizáciu služieb súkromného sektora. K tomu patria aj vierohodné sankcie, ako napríklad klauzuly o zrážke z platby alebo vypovedaní zmluvy.

- Nakoniec hrajú kľúčovú úlohu národné politické stanoviská a kompetencie pre rozvoj a úspech VSP. Vytvorenie špecializovaných oddelení v rámci verejnej správy a zlepšenie kompetencií manažmentu tak v rámci súkromného ako aj verejného sektora povedú v budúcnosti pravdepodobne k lepším výsledkom. Na mnohých miestach bude potrebná zmena mentality v rámci verejnej správy.

Celkovo sa dá skonštatovať, že VSP nepredstavujú žiaden univerzálny prostriedok. VSP sa ťažko plánujú, realizujú a prevádzkujú. Na to, aby sa prejavili viditeľné výsledky, potrebujú veľa času. O to dôležitejšie je preto dôkladné predchádzajúce skúmanie, či sa má verejná správa zaoberať VSP a ako ho zariadi. Vlády by sa mali najprv sústrediť na zlepšenie svojich administratívnych schopností a hodnotiacich metód namiesto toho, aby rozširovali zavádzanie VSP na iné sektory. Malo by sa zabezpečiť, aby sa pri VSP pridelili riziká tej strane, ktorá vie s nimi najlepšie zaobchádzať a aby sa výhody efektívne využili zapojením súkromných sektorov. Bez tohto prístupu by verejný sektor riskoval realizáciu projektov VSP z nesprávnych dôvodov, ako napríklad krátkodobého zlepšenia stavu rozpočtu na úkor dlhodobej finančnej solídnosti.

Vzhľadom na súčasný právny rámec VSP sa dá skonštatovať, že ani pre výber súkromného partnera, ani pre fázu implementácie neexistujú osobitné európske predpisy. Pri výbere partnera platia všeobecné zásady uvedené v Zmluve o Európskom spoločenstve ako aj platné smernice o verejnom obstarávaní. Podľa Zmluvy o Európskom spoločenstve podliehajú všetky zmluvy, podľa ktorých verejná inštitúcia zadáva zákazku, všeobecným zásadám slobody usadenia sa a slobodnému poskytovaniu služieb na základe čl. 43- 49 Zmluvy o Európskom spoločenstve. Zmluvy VSP preto musia vyhovovať požiadavkám transparentnosti, rovnosti príležitostí, proporcionálnosti a vzájomného uznania. Okrem toho podliehajú zmluvy VSP, ktoré sú kvalifikované ako verejné obstarávanie, zavádzaniu všeobecných smerníc o verejnom obstarávaní. Pre zadávanie verejných prác platí niekoľko osobitných ustanovení, zatiaľ čo koncesie na poskytovanie služieb doteraz neboli pokryté sekundárnym právnym aktom. Vzhľadom na implementáciu VSP platia národné zákony, ktoré musia byť v súlade s vyššími pravidlami Zmluvy o Európskom spoločenstve.

Vzhľadom na chýbajúci jednotný právny rámec pre VSP v rámci Európy a rôznorodosť národných zákonov sa vynára otázka, či sú jednotné pravidlá potrebné, aby sa zabezpečila transparentnosť a efektívna súťaž medzi hospodárskymi subjektmi. Pri konzultácii, ktorá nasledovala po Zelenej knihe, sa väčšina účastníkov vyslovila proti horizontálnej regulácii VSP, uvítala však iniciatívy ku koncesiám a IVSP a interným úkonom (inhouse). Pritom sa nedosiahla nijaká dohoda v otázke formy možných iniciatív, teda či treba uprednostňovať legislatívne alebo nelegislatívne opatrenia.

VSP predstavujú formu verejného obstarávania. Predsa však predovšetkým prostredníctvom rozširujúcej sa jurisdikcie ESD vznikla právna neistota, ktorá by sa mala odstrániť. Treba dôkladne preskúmať aj to, či sa predpisy môžu zjednotiť bez závažných rozdielov. Mala by sa vyriešiť najmä otázka zákonodarného procesu, pretože VSP často predstavujú veľmi komplexné zmluvy, ktorých atraktívnosť možno zachovať iba prostredníctvom flexibilnej legislatívy.

Z regulačného hľadiska by sa malo platiť jasné stanovisko, aby sa všade tam, kde sa vyberie súkromný partner, museli zvoliť transparentné postupy. Okrem požiadaviek na

transparentnosť a spravodlivú hospodársku súťaž medzi hospodárskymi subjektmi je príčina v tom, že súkromné hospodárstvo a verejnú správu vedú zásadne rôzne záujmy. Iná situácia je naproti tomu pri interkomunálnej spolupráci, ktorá je výrazom komunálnej organizačnej suverenity. Keďže problémy sú podľa predmetnej oblasti v rámci VSP rôzne, treba sa im v nasledujúcej časti venovať osobitne.

VSP ako verejné obstarávanie

Pri VSP, ktoré sú charakterizované ako verejné obstarávanie, ide predovšetkým o otázku zavádzania procesu verejného obstarávania.

S konkurenčným dialógom sa nový proces verejného obstarávania okrem známych procedúr otvorenej súťaže, užšej súťaže a dojednaného rokovacieho procesu pre obstarávanie dostal nad prahové hodnoty. Táto procedúra spája prvky verejnej súťaže s prvkami procesu rokovania. Voči otvorenej a užšej súťaži je subsidiárne, zároveň však prednostné voči procesu rokovania. Verejné obstarávanie môžu členské štáty plánovať v konkurenčnom dialógu pri obzvlášť komplexných zmluvách. Ťažkosť spôsobuje bližšie určenie pojmu osobitnej komplexnosti. Táto nastáva, keď verejný obstarávateľ

- objektívne nemôže stanoviť technické prostriedky, ktorými môže splniť svoje potreby a ciele a /alebo
- objektívne nemôže stanoviť právne a /alebo finančné podmienky projektu.

Tým sa vynára otázka, či je pri projektoch VSP pravidelne stanovená charakteristika osobitnej komplexnosti. Treba uviesť, že projekty VSP sú síce často veľmi komplexné, ale nemusí to tak byť stále. Skôr treba rozhodovať podľa jednotlivých prípadov. V každom prípade možno skonštatovať, že konkurenčný dialóg o verejnom obstarávaní v oblasti VSP je vhodnejší, pretože spája výhody užšej súťaže s procesom rokovania. Na základe svojej flexibility to umožnilo vypracovať optimálne riešenia pod vysokým konkurenčným tlakom. K jeho nevýhodám však patria komplikovanosť a náklady pre všetky zúčastnené strany. Tieto sú však kompenzované väčšou transparentnosťou voči procesu rokovania. Tým sa znižuje nebezpečenstvo nekonkurenčného správania. Aby sa uľahčilo zavádzanie tejto procedúry, mala by Komisia špecifikovať pojem „právnej a finančnej komplexnosti“.

VSP ako koncesie

Jeden z hlavných bodov pri aktuálnych diskusiách v oblasti VSP sa týka otázky, či má Spoločenstvo vytvoriť pre koncesie na vykonávanie služieb právne predpisy, a ak áno, či má tento predpis existovať oddelene alebo spolu s verejným obstarávaním. Komisia už pred niekoľkými rokmi vydala výkladovú správu ku „koncesiám v právnych predpisoch Spoločenstva o verejnom obstarávaní“. Na základe výsledku konzultácie sa Komisia rozhodla najprv uskutočniť hodnotenie vplyvov, kým rozhodne, či uverejní ďalšie výkladové oznámenie alebo návrh smernice. Takýto postup sa víta.

Skutočnosť, že v tejto oblasti nevzniká žiaden záväzok na koordináciu legislatívy ako aj skutočnosť, že len málo členských štátov chce stanoviť predpisy pre koncesie na vykonávanie

služieb je v protiklade s komunitárnym otvorením príslušných trhov. Táto situácia nepredstavuje iba nebezpečenstvo straty konkurencie, ale vedie aj k právnej neistote. Tieto vyplývajú v prvom rade z demarkačných ťažkostí, pretože pri komplexných projektoch VSP nie je identifikácia ako koncesia na vykonávanie služieb alebo poskytovanie verejných prác vždy jednoduchá.

Rozhodujúca výhoda právnych predpisov k procesu verejného obstarávania pre koncesie tak spočíva v právnej istote Európy. Právna istota predstavuje investičnú istotu, ktorá zase pozitívne vplyva na súťaž. Právne predpisy o koncesiách by mali stanoviť konkrétny proces verejného obstarávania, ktorý zohľadňuje osobitosti tejto právnej formy. Objasnili by, že úrady nemôžu poskytnúť spoločnosti koncesiu bez konkurenčného výberového postupu. Takáto súťaž vedie spravidla - plne v zmysle daňových poplatníkov - k nižším cenám pri rovnakej a dokonca lepšej kvalite služieb. Pokiaľ však nebude splnená požiadavka právnych predpisov, ostáva podozrenie, že koncesie na vykonávanie služieb slúžia na „únik z legislatívy o verejnom obstarávaní“.

Inštitucionalizované VSP (IVSP) a inhouse

Pri IVSP ide o spoločný „sektor“ medzi súkromnými a verejnými partnermi. Úlohou takéhoto sektora je dodať alebo poskytnúť službu verejnosti, najmä v oblasti všeobecného záujmu. Inštitucionalizované VSP môžu vzniknúť založením nového zmiešaného podniku, ale aj pri prevzatí kontroly nad bývalou verejnou spoločnosťou súkromnou osobou, to znamená zmenou spoluúčasti.

Vynára sa otázka, či sú oba tieto postupy, založenie a zmena spoluúčasti, z hľadiska verejného obstarávania právne relevantné. Podľa Komisie sa musí súkromný partner tohto podniku vzhľadom na príslušné úlohy vybrať transparentným a nediskriminačným spôsobom, a to v závislosti od konkrétnej formy zmluvy podľa smerníc o verejnom obstarávaní alebo Zmluvy o Európskom spoločenstve. Treba súhlasiť s týmto názorom Komisie, pretože iba výber súkromného partnera podľa objektívnych kritérií garantuje spravodlivú hospodársku súťaž. Ak sa vyberie súkromný partner zmiešaného podniku, ďalšia verejná súťaž na obstarávanie by bola zbytočným byrokratickým nákladom. Preto sa treba vyhnúť dvojitej verejnej súťaži.

V spomenutej problematike sa vynára otázka, či si zadanie verejného obstarávania alebo udelenie koncesie zmiešaným podnikom vyžaduje verejnú súťaž. (tzv. problematika inhouse). Určujúce kritériá stanovili rozsudky ESD v prípadoch „Teckal“ a „Stadt Halle“.

Podľa rozsudku v prípade Teckal neodôvodňuje účasť poskytovateľa na zmiešanom podniku žiadnu výnimku zo zásad verejného obstarávania. Rozhodujúce je zadanie samostatnému právnenému subjektu. Výnimka v verejnom obstarávaní sa uzná, keď má subjekt kontrolu nad zmiešaným podnikom a vlastným pracoviskom a keď je podnik činný najmä pre subjekt verejného sektora. Obe kritériá sa musia splniť kvôli rovnosti s internými jednotkami obstarávateľa. Ďalšie objasnenie priniesol rozsudok v prípade Stadt Halle. V ňom ESD rozhodol, „že verejní obstarávatelia môžu poveriť svoj podnik bez ohľadu na pravidlá verejného obstarávania iba vtedy, keď vlastní 100 % podnikového kapitálu“, teda bez sebamenšieho súkromného vlastného kapitálu na podniku. Iba vtedy má podľa ESD

obstarávateľ kontrolu nad podnikom ako nad vlastným pracoviskom.

S touto judikatúrou treba súhlasiť z dvoch dôvodov: na jednej strane sa vklad súkromného kapitálu do podniku zakladá na úvahách, ktoré súvisia s osobnými záujmami, a sleduje preto iné ciele ako ciele verejného záujmu. Na druhej strane by zadanie verejnej zákazky zmiešanému podniku bez verejnej súťaže ovplyvnilo cieľ nenarušenej hospodárskej súťaže a zásadu rovnosti príležitostí všetkých záujemcov. Takýto postup by poskytol súkromnému podniku podieľajúcim sa na kapitále zmiešaného podniku výhodu voči svojim konkurentom.

Interkomunálna spolupráca

Podľa rozsudku ESD z 13. januára 2005 (Komisia/ Španielsko) nemožno dohody o spolupráci medzi orgánmi prostredníctvom národnej právnej formy celkovo vyňať z legislatívy o verejnom obstarávaní. Táto legislatíva by platila vtedy, keď dve právne odlišné osoby uzatvorí odplatnú zmluvu. Na právnom postavení zúčastnených osôb by pritom nezáležalo, môže ísť aj o miestne orgány. Rozsudok vyvolal medzi obcami v Európe debatu o otázke, či alebo v ktorých prípadoch podliehajú formy interkomunálnej spolupráce legislatíve o verejnom obstarávaní.

Odpoveď na túto otázku musí vychádzať z opisu spoločností. Príznačné pre právny poriadok spoločností v Európe a členských štátoch je rozlišovanie medzi štátom a spoločnosťou. Zatiaľ čo spoločnosť, do ktorej patrí aj oblasť hospodárstva, sa vyznačuje slobodou, privátnou autonómiou a trhom, štát so svojim členením sa chápe ako organizovaná vládna a rozhodujúca jednotka. Zvláštnosťou federálneho štátu je skutočnosť, že jeho štátne členenie má vlastnú právnu subjektivitu, ktorá sa odlišuje od tej celého štátu. Na rozdiel od spoločnosti však zostáva časťou štátnosti. Pravidlá vzájomnej spolupráce jednotlivých nositeľov suverenity sú ako verejno-právne zmluvy súčasťou národnej správnej organizácie a preto ich treba striktno oddeľovať od tzv. subordinačných právnych zmlúv medzi správou a občanmi.

V tejto súvislosti ide pri interkomunálnej spolupráci zásadne o voľbu právomoci v rámci správnej organizácie členského štátu. Podľa Komisie EÚ prebiehajú „interné reformy verejných právomocí“. Tým nejde pri delegácii úloh medzi občanmi o obstarávanie u tretích strán, ale o vnútroštátne organizačné opatrenia. Úloha sa v rámci štátu pridelí inému orgánu. V tejto oblasti nemá EÚ na základe princípu prevodu právomocí nijaké kompetencie. Národná správna organizácia je zbavená všeobecnej a organizačnej autonómie EÚ, čo zodpovedá procesnému právu ESD. Ak by sa takéto prípady reorganizácie plnenia úloh v rámci celkovej štátnej organizácie skutočne pokladali za povinné obstarávanie, rovnalo by sa to nepriamej privatizačnej povinnosti. To však nemôže byť zámerom, pretože štát má možnosť výberu, či služby poskytne sám alebo ich zverí tretej strane na trhu. Takáto myšlienka by bola v rozpore s čl. 295 Zmluvy o Európskom spoločenstve, podľa ktorej úprava vlastníctva členských štátov nie je dotknutá Zmluvou o Európskom spoločenstve.

Právo komunálnej organizačnej suverenity sa zaručuje na národnej a európskej úrovni. Z európskeho hľadiska vyplýva na jednej strane zo subsidiarity podľa čl.5 Zmluvy o Európskom spoločenstve, na druhej strane z čl. 2 a 4 Európskej charty miestnej samosprávy. Aj Zmluva o ústave pre Európu už výslovne uznáva regionálnu a komunálnu samosprávu ako aj s tým

spojené štátno-organizačné štruktúry v čl. I-5, kde je uvedené, že Únia rešpektuje národnú identitu svojich členských štátov, ktorá je vyjadrená v základnej politickej a ústavnej štruktúre *vrátane regionálnej a komunálnej samosprávy*.

Prirodzene, každá dohoda medzi nositeľmi suverenity per se nemôže byť vyňatá z legislatívy o verejnom obstarávaní. Požaduje sa skôr oddelenie medzi čisto správnymi opatreniami a obstarávacími zmluvami správnych inštitúcií. Nakoniec musí legislatíva o verejnom obstarávaní nájsť uplatnenie.

Ani rozsudok ESD z 13. januára 2005 o dohodách o spolupráci v Španielsku nenaznačuje iný uhol pohľadu. Uvádza iba, že dohody v rámci štátnej organizácie nesmú byť paušálne a všeobecne vylúčené z legislatívy o verejnom obstarávaní.

Komisia by mala na základe tohto hľadiska vytvoriť kritériá na odstránenie existujúcej právnej neistoty.

4. 10. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRE HOSPODÁRSKE A MENOVÉ VECI (*)

pre Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa

k verejno-súkromným partnerstvám a právnym predpisom Spoločenstva o verejnom verejnom obstarávaní a koncesiách
2006/2043(INI)

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko (*): Werner Langen

(*) Rozšírená spolupráca výborov – článok 47 rokovacieho poriadku

NÁVRHY

Výbor pre hospodárske a menové veci žiada Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa, aby do spoločného návrhu uznesenia začlenil tieto body:

- A. keďže v mnohých členských štátoch Európskej únie vzniklo v poslednom desaťročí množstvo VSP;
- B. keďže touto formou spolupráce poskytuje súkromné hospodárstvo z hľadiska rôznorodých finančných a iných reálnych potrieb svoje technické know-how, podnikovohospodársky zameraný spôsob práce a finančné prostriedky na splnenie verejných úloh, čím môže prispievať k tomu, že aj v obdobiach obmedzených rozpočtových prostriedkov možno poskytovať vysokohodnotné plnenia za atraktívne ceny a zároveň verejné orgány nasmerovať tak, aby efektívne plnili svoje základné úlohy ;
- C. keďže budovanie projektov VSP je prevažne spojené s hlavnými, miestnymi a mestskými orgánmi , ale súčasne existuje aj dopyt na európskej úrovni, najmä ak ide o realizáciu transeurópskych dopravných sietí;
- D. keďže v každom jednom prípade je potrebné preveriť, či pri VSP možno očakávať väčší prospech oproti iným nástrojom, ako je napríklad klasické zadanie verejnej objednávky alebo poskytovanie služieb samotným verejným orgánom;
- E. keďže neexistuje žiadna jednotná definícia VSP, ktorá by platila v celom Spoločenstve, ale napriek tomu sú charakteristické črty projektov VSP porovnateľné;
- F. keďže v súlade s článkom 3 Zmluvy o ES sú zákaz obchodných obmedzení, sloboda

usadiť sa a poskytovať služby a slobodný pohyb tovarov, osôb, služieb a kapitálu základnými zásadami práva Spoločenstva, ktoré sú uplatniteľné na VSP v rámci európskeho vnútorného trhu,

- G. keďže článok 86 Zmluvy o ES ustanovuje, že služby všeobecného hospodárskeho záujmu sa musia poskytovať v súlade s pravidlami Spoločenstva o hospodárskej súťaži, ktoré podporujú vnútorný trh, ak uplatňovanie pravidiel neprekáža výkonu konkrétnych úloh podnikov poverených prevádzkou týchto služieb,
- H. keďže článok 5 Zmluvy o ES ustanovuje zásadu subsidiarity, podľa ktorej majú miestne orgány a členské štáty zodpovednosť za určovanie a financovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu,
- I. keďže v dôsledku viacerých rozsudkov Súdneho dvora Európskych spoločenstiev podlieha forma VSP, ktorej súčasťou nie je výberové konanie, podmienkam, keďže narastá počet prípadov týkajúcich sa zadávania verejných zákaziek predložených Súdnemu dvoru z dôvodu nedostatočnej prísnosti vo súvislosti s pojmami vnútorných vzťahov, zmlúv o verejných zákazkách na služby, zmlúv o verejných zákazkách na práce a koncesii v rozličných formách;
- J. keďže v niektorých nových členských štátoch sa vzor VSP používa v snahe o zamaskovanie nárastu verejného dlhu, ktorý podlieha maastrichtským kritériám; je znepokojený, že v týchto prípadoch môže odškodnenie vyplatené súkromnému investorovi za straty spôsobené nízkou domácou kúpnu silou prevyšovať bežnú splátku štátom zaručených úverov určených na výstavbu tých istých zariadení;
- K. keďže judikatúra Súdneho dvora je stále vágna, ak ide o právne postavenie agentúr miestnych orgánov (tzv. intercommunales) a činnosti, ktoré kontrolujú ako priame orgány verejného obstarávania a ako poskytovatelia služieb pre svoje miestne orgány,
- L. vzhľadom na neisté právne postavenie inštitucionalizovaných VSP podľa všeobecných zásad práva Spoločenstva,
 - 1. víta návrh zelenej knihy o regulovaní koncesii a inštitucionalizovaných verejno-súkromných partnerstvách a oznámenie Komisie s konkrétnymi návrhmi, ktoré vypracovala po verejných konzultáciách;
 - 2. vyjadruje súhlas s operatívnym odlišením zmluvných a inštitucionalizovaných VSP, ktoré navrhla Komisia;
 - 3. podporuje návrh Európskej komisie, podľa ktorého sa pri udeľovaní koncesii treba usilovať o zákonodarnú iniciatívu, ktorá obsahuje jednoznačné odlišenie koncesii a verejných zákaziek, keď sa dokončí požadované hodnotenie dôsledkov;
 - 4. vychádza z toho, že sa dospeje k regulácii, ktorá z hľadiska užívacieho práva stavebných diel alebo služieb, rizika, ktoré s tým súvisí a spoľahlivého vkladu súkromného kapitálu posilní súčasné stimuly pre VSP;
 - 5. vyzýva Komisiu, aby predložila právne objasnenie inštitucionalizovaných VSP v súlade

s článkom 251 Zmluvy o ES, v ktorom spresní uplatňovanie predpisov EÚ pri výbere partnerov zo súkromného sektora;

6. zastáva názor, že toto právne objasnenie inštitucionalizovaných VSP musí špecifikovať postup jednotného, transparentného a nediskriminujúceho výberového postupu s cieľom vytvoriť inštitucionalizované VSP a poveriť ich plnením úloh;
7. zastáva názor, že s cieľom zabezpečiť slobodnú súťaž treba v oznámení Komisie vysvetliť nový postup súťažného dialógu, ktorý ustanoví možnosti ochrany duševného vlastníctva;
8. je proti oddelenej regulácii pridelovania pod prahovou hodnotou, pretože to spadá do kompetencie členských štátov a aj v budúcnosti má byť v rámci ich vlastnej jurisdikcie;
9. žiada objasnenie právneho postavenia agentúr miestnych orgánov (intercommunales) v práve Spoločenstva v rámci legislatívnych iniciatív o inštitucionalizovaných a zmluvných VSP, vďaka ktorým by sa im poskytla rovnaká právomoc zadávať verejné zákazky ako príslušným orgánom v súvislosti s výkonom im zverených právomocí a ktorá by miestnym orgánom umožnila využiť služby miestnych účelových zväzov za rovnakých podmienok, za akých využívajú svoje vlastné služby;
10. žiada jasné predpisy pre miestne účelové zväzy, ak tieto účelové zväzy spoločne plnia len úlohy v obmedzenom lokálnom rozsahu svojej pôsobnosti
11. nazdáva sa, že tzv. interné vzťahy bez pridelenia povolenia sa nesmú ďalej rozširovať, pretože niektoré odvetvia tým prichádzajú o trh a súťaž;
12. domnieva sa, že dve kritériá, ktoré sú na základe ukončenej judikatúry Súdneho dvora charakteristickými pre vnútorné vzťahy – že kontrola poskytovateľa služieb organizujúcim verejným orgánom musí byť podobná kontrole, ktorú verejný orgán vykonáva nad vlastnými oddeleniami a že najdôležitejšie činnosti sa musia vykonávať na území organizujúceho verejného orgánu - by sa mali začleniť do právnych predpisov ES;
13. požaduje ustanovenie presnejšieho vymedzenia pojmu „podobná kontrola“, ktorú organizujúci verejný orgán vykonáva nad poskytovateľom služieb, najmä v prípadoch ak poloverejné podniky poskytujú v mene organizujúceho verejného orgánu a v spojení s výkonom svojich úloh služby, ktoré financuje alebo upisuje organizujúci verejný orgán;
14. v súlade s metódou otvorenej koordinácie a výmenou osvedčených postupov schvaľuje vytvorenie ďalšej európskej agentúry, ktorej činnosť sa zameria na európske verejno-súkromné partnerstvá s cieľom výmeny skúseností;
15. víta skutočnosť, že Komisia vzhľadom na súčasné štruktúry v spolupráci s Európskou investičnou bankou vytvorila Európske stredisko odborníkov v oblasti VSP;
16. očakáva, že cieľom tohto strediska je vykonávať pravidelné hodnotenia dosiahnutého pokroku a výsledkov projektov VSP, rozširovať odborné znalosti o osvedčených

postupoch v oblasti činnosti VSP vo všetkých úradných jazykoch EÚ a vymieňať si informácie o najlepších postupoch, ktoré dostali inštitúcie EÚ a ktoré môžu pomôcť členským štátom, regionálnym a miestnym orgánom;

17. po dôkladnom preskúmaní zastáva presvedčenie, že akokoľvek uspôsobená prahová hodnota minimálnej účasti verejného objednávateľa v spoločnej spoločnosti so súkromnými firmami poskytuje trvalé ochranné priestory a preto každá hranica, o ktorej sa diskutuje, stále so sebou nesie určité problémy;
18. domnieva sa, že poverenie externých firiem poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu vyžaduje, aby zadávateľ pridelil zmluvy na základe postupu verejného obstarávania;
19. navrhuje, aby jedinou situáciou, v ktorej by sa od poloverejných spoločností malo vyžadovať, aby si vybrali súkromných partnerov na základe výzvy na predkladanie ponúk, by mal byť prípad, keď súkromní partneri poskytujú služby v mene a v spojení s výkonom úloh koncesionárskeho orgánu, ktorý kontroluje, financuje alebo schvaľuje veľkú časť týchto služieb;
20. odmieta všetky prostriedky na obchádzanie zákonov o verejnom obstarávaní a koncesiách;
21. v tejto súvislosti sa - vzhľadom na potenciálny nárast účinnosti vyplývajúci z účasti nových prevádzkovateľov a z nových foriem poskytovania služieb všeobecného záujmu - domnieva, že je naliehavo potrebná právna istota v otázke rozličných foriem medziobecných organizácií (spolupráca obecných úradov, poskytovanie samým sebe v kontexte interného obstarávania, verejno-súkromné partnerstvo, udeľovanie koncesií) na objasnenie pôsobnosti práva ES týkajúceho sa hospodárskej súťaže, verejného obstarávania a štátnej pomoci a na určenie univerzálnych kritérií platných v celej EÚ;
22. zastáva názor, že neprimerane dlhá doba platnosti koncesií spôsobuje narušenie súťaže, na druhej strane však treba tiež zabezpečiť, aby sa súkromné investície mohli odpisovať a aby prinášali primerané výnosy, pretože v opačnom prípade chýbajú podnety pre VSP;
23. nazdáva sa, že rekommunizácia úloh, ktoré boli vybavované na základe súkromnej účasti, nemôže predstavovať zmysluplnú alternatívu k VSP, ktoré podporujú spravodlivú súťaž;
24. víta, že si obecné a miestne orgány môžu vybrať z dvoch alternatív, pričom zmluvy a koncesie bez vypísania súťaže možno pripustiť len vtedy, keď podniky z verejného sektora pracujú v úzkej spolupráci s orgánmi, ak sú priamo riadené spoločníkom a ich činnosť, ktorá má čisto lokálny charakter a nemá nijaký vzťah k európskemu vnútornému trhu, je obmedzená verejnými praktickými právomocami;
25. považuje za správne, že obecné úrady a ich služby by mali mať možnosť vzdať sa súťaže len v prípade, keď vykonávajú len svoje miestne úlohy, ktoré nesúvisia s jednotným európskym trhom;
26. odporúča však, že na interné úlohy sa musí vypísať verejná súťaž, ak nezávislé dcérske

spoločnosti plnia tieto úlohy alebo uzatvárajú obchody s tretími stranami.

POSTUP

Názov	Verejno-súkromné partnerstvá a právne predpisy Spoločenstva o verejnom obstarávaní a koncesiách		
Číslo postupu	2006/2043(INI)		
Gestorský výbor	IMCO		
Výbor, ktorý predložil stanovisko dátum oznámenia na schôdzi	ECON 16.2.2006		
Rozšírená spolupráca dátum oznámenia na schôdzi	16.2.2006		
Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko dátum menovania	Werner Langen 21.9.2004		
Predchádzajúci spravodajca			
Prerokovanie vo výbore	20.6.2006	4.9.2006	2.10.2006
Dátum prijatia	3.10.2006		
Výsledok záverečného hlasovania	+: 34	-: 1	0: 2
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Jan Christian Ehler, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Robert Goebbels, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, John Purvis, Alexander Radwan, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Lars Wohlin		
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Satu Hassi, Sergej Kozlík, Alain Lipietz, Jules Maaten, Vladimír Maňka, Thomas Mann, Sérgio Marques, Gilles Savary, Andreas Schwab		
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní			
Poznámky (údaje, ktoré sú k dispozícii iba v jednej jazykovej verzii)	...		

31. 8. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRE DOPRAVU A CESTOVNÝ RUCH

pre Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa

o partnerstve verejného a súkromného sektora a o zákonoch Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania a koncesíí
(2006/2043(INI))

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko: Paolo Costa

NÁVRHY

Výbor pre dopravu a cestovný ruch žiada Výbor pre hospodárske a menové veci, aby ako gestorský výbor zapracoval do svojho návrhu uznesenia tieto návrhy:

- A. so zreteľom na strategickú potrebu modernizovať infraštruktúru Únie, a najmä na dopravnú infraštruktúru a služby - od rozsiahlych sietí, ako sú TEN-T, až po konkrétne, ako sú prístavy a letiská, logistické platformy a platformy intermodálnej výmeny a siete súvisiace s dopravou v mestách (parkoviská, miestne železnice, električkové koľaje, podzemné systémy, autobusy a služby miestnej hromadnej dopravy) - ktoré pre svoj obrovský finančný rozmer vyvíjajú rastúci tlak na rozpočty členských štátov,
- B. so zreteľom, napríklad na obrovské finančné požiadavky – nad rámec vlastných zdrojov Spoločenstva – na infraštruktúrne projekty TEN-T, odhadnuté na 600 miliárd eur do roku 2020 (z toho 225 miliárd eur len na 30 prioritných projektov, z čoho 140 miliárd eur na obdobie rokov 2007-2013), požiadavky, ktorým nemožno vyhovieť bez použitia viacerých fondov pochádzajúcich z mnohých zdrojov, tak verejných ako aj súkromných, aktivovaných finančnou podporou subvencií Spoločenstva,
- C. so zreteľom na návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktoré stanovuje všeobecné pravidlá na poskytovanie finančnej pomoci Spoločenstva v oblasti transeurópskych sietí v doprave a energetike (KOM(2004)0475), návrh, ktorého cieľom je podporiť verejné investovanie v sektore zvýšením úrovne spolufinancovania Spoločenstvom,
- D. so zreteľom na skúsenosti z partnerstva verejného a súkromného sektora - tak „zmluvného“, ako aj „inštitucionálneho“ - ktoré vlády niektorých členských štátov získali v uplynulých rokoch, najmä v oblasti dopravných projektov, a najmä prostredníctvom partnerstiev verejného a súkromného sektora založeného na koncesiách, ako možnosť na to, aby štátne orgány mohli optimalizovať hodnotu za peniaze z verejných zdrojov a znášať spoločné riziká so súkromnými partnermi,

- E. keďže tento fenomén nadobúda rozličné formy, ktoré v čoraz väčšej miere zahŕňajú aplikáciu konkrétnych zásad a predpisov Spoločenstva, a ktorý zaviedol súbor opatrení, ktorý požaduje počiatočný rámec, hoci by sa týmto opatreniam mal ponechať priestor na vývoj,
- F. keďže partnerstvá medzi verejným a súkromným sektorom môžu a musia prispieť k zvýšeniu kvality a kontinuity verejných služieb vďaka mechanizmom rozdelenia rizík medzi verejným a súkromným sektorom,
- G. keďže na optimalizáciu účinnosti výdavkov na infraštruktúru v oblasti dopravy treba podporiť čo najväčšiu účasť súkromného sektora na plánovaní, výstavbe, ale aj riadení a financovaní infraštruktúr prostredníctvom transparentných postupov pri uverejňovaní výziev na predkladanie ponúk, verejnom obstarávaní a prideľovaní kontraktov,
- H. keďže Eurostat vo svojej analýze definície hlavných typológií rizík (výstavba, dostupnosť, dopyt) rozlišuje kritérium vplyvu činností VSP na národné účtovníctvo členských štátov,
- I. keďže verejné podniky a orgány v VSP nemusia byť spôsobilé pre dotácie Spoločenstva, pretože nenesú stavebné náklady, zatiaľ čo súkromné podniky a orgány nemusia byť spôsobilé pre tie isté dotácie, pretože dostávajú „disponibilné platby“ na pokrytie stavebných nákladov,
- J. keďže etapy plánovania, rozhodovania a výstavby projektov TEN môžu pokračovať aj po finančnom rámci, na základe ktorého boli dotácie k dispozícii,
1. domnieva sa, že Komisia by mala prijať právny nástroj definujúci hlavné smery s cieľom zbližiť existujúcu legislatívu a zásady, ako aj vymedzenia pojmov a základné koncepty podopierajúce rozličné druhy partnerstva verejného a súkromného sektora v Európe, ktoré možno uplatňovať tak v rámci „zmluvných“, ako aj „inštitucionálnych“ partnerstiev verejného a súkromného sektora s cieľom zabezpečiť súlad so zásadami rovnakého zaobchádzania a jednotnosti medzi členskými štátmi, pričom členské štáty a ich miestne orgány budú mať maximálnu voľnosť na vyriešenie podrobností zmluvných a inštitucionálnych opatrení v súlade so zásadou subsidiarity;
 2. domnieva sa, že právny nástroj pre inštitucionálne a zmluvné VSP sa bude musieť venovať vytvoreniu zoznamu „najlepších postupov“ a „postupov, ktoré treba zakázať“ v oblasti VSP, najmä čo sa týka štádia výberu zmluvnej strany, súkromnej, verejnej alebo verejno-súkromnej a bude musieť vymedziť prípady uplatňovania fenoménu tzv. „in-house“;
 3. domnieva sa, že v prípade zmluvných VSP verejný sektor pri spúšťaní projektu VSP potrebuje predchádzajúce porovnanie verejného sektora a analýzu efektívnosti nákladov; ďalej sa domnieva, že táto kategória VSP, ktorú treba chápať v širšom zmysle koncesií, by mala obsahovať zmluvy, ktorých cieľom je poskytovanie verejných služieb vyžadujúcich vykonávanie infraštruktúrnych prác a kde väčšina príjmov koncesionárov pochádza z priamych platieb verejnej správy, právny nástroj, ktorý stanovuje hlavné smery, by sa mal týkať fázy výberu súkromného dodávateľa a mal by pre verejné orgány a súkromných podnikateľov zhrnúť niekoľko príkladov najlepších skúseností, ktoré by však nemali byť záväzné; domnieva sa, že spomínané pokyny by mali takisto stanoviť zásady, ktoré sa

dajú uplatniť v zmluvnom rámci po uzatvorení zmluvy, mali by určiť, ktoré druhy konania alebo zmluvné ustanovenia sú alebo môžu byť v rozpore so zásadami právnych predpisov Spoločenstva; ďalej sa domnieva, že tieto pokyny by mali prispieť k vyváženému a spravodlivému podielu zisku a rizika medzi verejnými a súkromnými partnermi, predchádzaniu neprijateľným škodám pre verejnosť; nakoniec sa domnieva, že Komisia by mala predložiť príklady osvedčených postupov pri rozdelení rizika medzi verejným a súkromným sektorom;

4. zdôrazňuje, že výraz „konflikt záujmov“ by sa mal presne vymedziť na úrovni EÚ, v záujme vytvorenia čestného a spravodlivého rozdelenia rizika;
5. domnieva sa, že v prípade inštitucionálneho partnerstva medzi verejným a súkromným sektorom berúc pritom do úvahy súčasnú právnu neistotu najmä vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora Európskych spoločenstiev o verejno-súkromných podnikoch (rozsudok z 11. januára 2005 C-26/03 Stadt Halle a RPL Lochau), sa na základe hodnotenia skúseností niektorých členských štátov v tejto oblasti zdá potrebné zabezpečiť právnu istotu osobitnou rámcovou legislatívou, ktorá by umožnila vyjasniť použiteľné pravidlá a spojenie s predpismi a zásadami Spoločenstva vo veci podnikového zákona, zákona o hospodárskej súťaži a zákona o verejných objednávkach a koncesiách by tento nástroj mal rešpektovať kritériá vymedzené v rozsudku z 18. novembra 1999 (C-107/98, Teckal), princíp slobodnej správy miestnych orgánov a výlučnú kompetenciu členských štátov, najmä v súvislosti s majetkovým usporiadaním; ďalej sa domnieva, že tento nástroj by mal rozlišovať právny systém platný pre činnosti verejno-súkromných podnikov patriace do sféry verejného záujmu a právny systém platný pre činnosti spadajúce do sféry súkromného záujmu;
6. vyjadruje želanie, aby sa postup podpory koncesií, ktorý umožní financovanie nerentabilných infraštruktúr regionálneho rozvoja dividendami rentabilných infraštruktúr bez nadmerného využívania verejných výdavkov a ktorý je v súčasnosti ohrozený uplatňovaním smernice o verejnom obstarávaní, plne považoval za osobitnú formu partnerstva medzi verejným a súkromným sektorom a aby bol ako taký aj právne zabezpečený;
7. dúfa, že vnútroštátne účtovné opatrenia na vypracovanie zmlúv o partnerstve verejného a súkromného sektora môžu uľahčiť financovanie modernizácie infraštruktúry EÚ, hoci zároveň musia dodržiavať záväzky v oblasti deficitu a dlhu stanovené maastrichtskou zmluvou (tlačové vyhlásenie STAT/STAT/18);
8. domnieva sa, že hľadanie súkromného partnera pre činnosti uskutočňované v rámci inštitucionálnych partnerstiev medzi verejným a súkromným sektorom (napríklad verejno-súkromné podniky) sa bude konať na základe verejných konaní a v rámci týchto konaní sa vymedzia kritéria, ktoré upravia stále obchodné vzťahy medzi verejno-súkromným podnikom a jeho súkromným partnerom (problém dvojitej ponuky);
9. žiada Komisiu, aby prostredníctvom kontroly pomoci štátu Spoločenstvom dbala na to, aby udeľovanie subvencií nediskriminovalo súkromné, verejné alebo verejno-súkromné subjekty;
10. zdôrazňuje, že k splneniu požiadaviek rozhodnutia Eurostatu o účtovných postupoch

partnerstiev medzi verejným a súkromným sektorom by sa mali pridať ďalšie pokyny týkajúce sa vyčíslenia rizík spojených s projektmi s cieľom predísť možnému obchádzaniu maastrichtských kritérií;

11. domnieva sa, že účinok vytvorený partnerstvami verejného a súkromného sektora sa výrazne zväčší, keď v období budúceho finančného rámca (2007-2013) budú k dispozícii ročne 2 miliardy 907 miliónov eur na financovanie TEN-T zo strany EÚ, na rozdiel od 600 miliónov eur v terajšom finančnom výhlade, v kombinácii s osobitným pôžičkovým záručným fondom vytvoreným vzhľadom na osobitné požiadavky partnerstiev verejného a súkromného sektora a vyššie stropy príspevkov EÚ na projekty TEN-T;
12. vyzýva Komisiu a Európsku investičnú banku, aby spojili svoje odborné znalosti a rozšírili ich najmä v tých krajinách, kde štátne orgány nemajú skúsenosti s partnerstvami verejného a súkromného sektora;
13. domnieva sa, že je potrebná revízia existujúcich pravidiel udeľovania finančnej pomoci Spoločenstva v rámci projektov VSP s cieľom odstrániť prekážky efektívneho využívania tejto formy pomoci.

POSTUP

Názov	Partnerstvo verejného a súkromného sektora a zákony Spoločenstva v oblasti verejných objednávok a koncesíí
Číslo postupu	2006/2043(INI)
Gestorský výbor	IMCO
Výbor, ktorý predložil stanovisko dátum oznámenia na schôdzi	TRAN 16.2.2006
Rozšírená spolupráca - dátum oznámenia na schôdzi	16.2.2006
Spravodajca výboru, ktorý predložil stanovisko dátum menovania	Paolo Costa 23.11.2004
Predchádzajúci spravodajca	
Prerokovanie vo výbore	15.6.2005 29.8.2005
Dátum prijatia	30.8.2005
Výsledok záverečného hlasovania	+: 45 -: 1 0: 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Inés Ayala Sender, Etelka Barsi-Pataky, Philip Bradbourn, Paolo Costa, Michael Cramer, Arūnas Degutis, Christine De Veyrac, Petr Duchoň, Saïd El Khadraoui, Robert Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Luis de Grandes Pascual, Mathieu Grosch, Ewa Hedkvist Petersen, Jeanine Hennis-Plasschaert, Stanisław Jałowiecki, Georg Jarzembowski, Dieter-Lebrecht Koch, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Jörg Leichtfried, Bogusław Liberadzki, Evelin Lichtenberger, Patrick Louis, Erik Meijer, Robert Navarro, Josu Ortuondo Larrea, Willi Piecyk, Luís Queiró, Reinhard Rack, Luca Romagnoli, Gilles Savary, Renate Sommer, Dirk Sterckx, Gary Titley, Georgios Toussas, Marta Vincenzi, Corien Wortmann-Kool, Roberts Zīle
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Zsolt László Becsey, Johannes Blokland, Den Dover, Nathalie Griesbeck, Zita Gurmai, Elisabeth Jeggle, Anne Elisabet Jensen, Sepp Kusstatscher, Zita Pleštinská
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	
Poznámky (údaje, ktoré sú k dispozícii iba v jednej jazykovej verzii)	

28. 4. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRE REGIONÁLNY ROZVOJ

pre Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa

k oznámeniu Komisie o verejno-súkromných partnerstvách a právnych predpisoch Spoločenstva o verejnom obstarávaní a koncesiách (2006/2043(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaneho o stanovisko: Grażyna Staniszevska

NÁVRHY

Výbor pre regionálny rozvoj žiada Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa, aby ako gestorský výbor prijal do svojho návrhu uznesenia tieto návrhy:

- A. keďže rozpočet Európskej únie sa postupne znižuje, kým množstvo úloh regionálneho rozvoja sa stále zvyšuje, a preto je získavanie súkromných zdrojov čoraz dôležitejšie,
 - B. keďže financovanie cieľov regionálneho rozvoja možno zvýšiť prostredníctvom verejno-súkromných partnerstiev (VSP), čo dokazujú pozitívne skúsenosti niektorých členských štátov,
 - C. keďže VSP umožňujú verejným orgánom ťažiť z odborných znalostí súkromných firiem a využívať mechanizmy na rozdelenie rizika medzi verejný a súkromný sektor a môžu viesť k vyššej úrovni a lepšej kontinuite verejných služieb, ako aj k znižovaniu nákladov pri plnení úloh a k úsporám obmedzených finančných zdrojov disponibilných na tieto činnosti,
 - D. keďže charakter VSP ešte stále nie je veľmi známy a keďže na prekonanie existujúcich pochybností sú potrebné jasné a transparentné pravidlá správania a odborné znalosti v tejto oblasti s osobitným dôrazom na činnosti verejných entít a podnikov,
1. uznáva, že v tomto štádiu je potrebná lepšia definícia zámeru VSP a na ciele právnej istoty aj definícia udeľovania koncesií s jednoznačným rozlíšením medzi koncesiou a verejnou zákazkou, ale bez toho, aby právne ustanovenia o VSP boli ešte zložitejšie;

2. blahoželá Komisii za to, že prostredníctvom tejto zelenej knihy podnietila verejné konzultácie, a považuje za hlavnú skutočnosť, že sa vypočuli názory rozličných zainteresovaných partnerov vrátane regionálnej a miestnej úrovne;
3. domnieva sa, že pravidlá upravujúce založenie a fungovanie inštitucionalizovaných VSP, prostriedky na pridelovanie im úloh a nová procedúra konkurenčného dialógu, ak ide o spôsoby ochrany duševného vlastníctva, by sa mali vysvetliť v oznámeniach Komisie, ktoré budú dodržiavať zásadu subsidiarity, ako aj obsahovať vysvetlivky týkajúceho používania verejných grantov v kontexte VPS s cieľom zaručiť spravodlivú hospodársku súťaž;
4. navrhuje, aby sa čo najskôr odstránila právna neistota týkajúca sa interných definícií vytvorených rozhodnutím Súdneho dvora¹, a to doplnením platnej smernice 2004/18/ES² o zadávaní zákaziek; požaduje, aby všetky zákonné opatrenia smerovali k zjednodušeniu zakladania inštitucionalizovaných VSP;
5. vyzýva Komisiu, aby urýchlene a v spolupráci s Európskou investičnou bankou vytvorila európske expertízne stredisko pre otázky VSP podľa možností založené na existujúcich štruktúrach, ktorého úlohou by mali byť pravidelné hodnotenia pokroku a výsledkov VSP, šírenie odborných znalostí a výmena informácií o skúsenostiach týkajúcich sa osvedčených praktík pri vytváraní VSP v rozličných odvetviach, vo všetkých úradných jazykoch EÚ, ktoré sa predkladajú inštitúciám Spoločenstva a ktoré budú môcť využívať tak členské štáty, ako aj miestne a regionálne orgány;
6. v súvislosti si navrhovaným európskym expertíznym strediskom pre otázky VSP považuje za potrebné, aby sa vypracovali normy týkajúce sa situácií, aké často vznikajú a v ktorých VSP dosahujú najlepšie výsledky; tieto vzorové projekty spolu s katalógom najlepších skúseností členských štátov by veľmi pomohli najmä tým členským štátom, ktoré majú obavy z využívania VSP;
7. požaduje, aby Komisia pri regulovaní budúcich zakladaní VSP a v súčasnom hodnotení vplyvu právneho ustanovenia o koncesiách zohľadnila veľmi intenzívne regionálne samosprávne záujmy a zapojila zástupcov regionálnych, ako aj miestnych záujmov, pri vypracúvaní budúcich pravidiel;
8. domnieva sa, že v súvislosti s VSP je dôležité, aby do štrukturálnych fondov prichádzali príspevky zo súkromného sektora ako súčasť národných príspevkov a aby sa VSP pridali do zoznamu príjemcov v rámci týchto fondov, čo povedie k väčším možnostiam, najmä v chudobnejších regiónoch;

¹ „Mesto Halle“ (C-26/03) rozsudok Súdneho dvora z 11. januára 2005, prípad mesto Halle a ďalší verzus združenie Thermische Restabfall - und Energieverwertungsanlage TREA Leuna, 2005, s. I-0001.

„Parkovisko Brixton“ (C-458/03) rozsudok Súdneho dvora z 13. októbra 2005, prípad parkovisko Brixen s.r.o. verzus mesto Brixen a Stadtwerke Brixen a.s., 2005, s. 00000.

„Prípad Coname verzus Comune di Cingia de' Botti“ (C-231/03) rozsudok Súdneho dvora z 21. júla 2005, prípad Consorzio Aziende Metano (Coname) verzus Comune di Cingia de' Botti, 2005, s. 00000.

a iné

² Smernica 2004/18/ES Európskeho parlamentu a Rady z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. L 134, 30.04.2004, s. 114).

9. domnieva sa, že urýchlené začatie programu JASPERS a zahrnutie vzoru VSP do kohéznej politiky umožní financovať zložité projekty VSP a pomôcť pri zakladaní dobre pripravených podnikov VSP.

POSTUP

Názov	Verejno-súkromné partnerstvá a právne predpisy Spoločenstva o verejnom obstarávaní a koncesiách
Číslo postupu	2006/2043(INI)
Gestorský výbor	IMCO
Výbor, ktorý predložil stanovisko dátum oznámenia na schôdzi	REGI 16.2.2006
Rozšírená spolupráca dátum oznámenia na schôdzi	16.2.2006
Spravodajkyňa výboru požiadaneho o stanovisko dátum menovania	Grażyna Staniszevska 11.7.2005
Predchádzajúci spravodajca	-
Prerokovanie vo výbore	22.2.2006
Dátum prijatia	20.4.2006
Výsledok záverečného hlasovania	+: 35 -: 7 0: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alfonso Andria, Elspeth Attwooll, Jana Bobošíková, Graham Booth, Bairbre de Brún, Gerardo Galeote Quecedo, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Marian Harkin, Konstantinos Hatzidakis, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Sérgio Marques, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Elisabeth Schroedter, Alyn Smith, Grażyna Staniszevska, Margie Sudre, Salvatore Tatarella, Oldřich Vlasák
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Inés Ayala Sender, Bastiaan Belder, Thijs Berman, Simon Busuttil, Brigitte Douay, Louis Grech, Marcin Libicki, László Surján, Manfred Weber
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Sharon Bowles
Poznámky (údaje, ktoré sú k dispozícii iba v jednej jazykovej verzii)	-

POSTUP

Názov	Verejno-súkromné partnerstvá a komunitárne právo o verejnom obstarávaní a koncesiách				
Číslo postupu	2006/2043(INI)				
Gestorský výbor dátum oznámenia na schôdzi	IMCO 16.2.2006				
Výbory požiadané o stanovisko dátum oznámenia na schôdzi	ECON 16.2.2006	TRAN 16.2.2006	REGI 16.2.2006		
Bez predloženia stanoviska dátum rozhodnutia	ITRE 17.3.2006				
Rozšírená spolupráca dátum oznámenia na schôdzi	16.2.2006				
Spravodajkyňa dátum menovania	Barbara Weiler 21.2.2006				
Predchádzajúci spravodajca					
Prerokovanie vo výbore	31.1.2006	29.5.2006	20.6.2006	4.9.2006	13.9.2006 4.10.2006
Dátum prijatia	10.10.2006				
Výsledok záverečného hlasovania	+ 30 - 2 0 0				
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Charlotte Cederschiöld, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Edit Herczog, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Arlene McCarthy, Toine Manders, Manuel Medina Ortega, Béatrice Patrie, Zita Pleštinská, Guido Podestà, Giovanni Rivera, Zuzana Roithová, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Andreas Schwab, Marianne Thyssen, Barbara Weiler, Glenis Willmott				
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Simon Coveney, Donata Maria Assunta Gottardi, Joel Hasse Ferreira, Konstantinos Hatzidakis, Ian Hudghton, Filip Andrzej Kaczmarek, Othmar Karas, Horst Posdorf, Anja Weisgerber				
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Marian Harkin, Wolf Klinz, Toomas Savi, Willem Schuth				
Dátum predloženia	16.10.2006				
Poznámky (údaje, ktoré sú k dispozícii iba v jednej jazykovej verzii)					